

λικῇ θεάτρῳ, περὶ τῆς σχολῆς τοῦ Scribe, περὶ τῆς διαπλάσεως τοῦ δράματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς μεγάλης Ραχὴλ τῇ 1849 καὶ τῆς νεωτέρας καὶ διαφθόρου διαπλάσεως ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Bartet κατὰ τὸ 1888 ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ καὶ τῆς ἐντυπώσεως αὐτῶν ἐν Παρισίοις μὲν τότε ἐν Βιέννῃ δὲ κατὰ τὸν μῖτον τοῦ παρόντος ἔτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατίστων κριτικῶν καὶ τῆς γενομένης ἄρτι δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Λεκουβρέρ. Εὐχόμαι δὲ ὅπως ἡ κριτικὴ τοῦ θεάτρου πράγματι καταστή τοιαύτη, μὴ ἐπιτρέπεται δὲ παντὶ, ἀλλὰ τοῖς γινώσκουσι, διότι οὕτω, ἀποδίδεται ἀξία τοῦ προσορισμοῦ αὐτῆς, συντελέσει εἰς τὴν διαρρύθμισιν τῶν τοῦ θεάτρου, παρέξει θάρρος καὶ συνδρομὴν τοῖς ἀξίοις ὑποκριταῖς, πατάξει τοὺς ἀναξίους. Οὕτω δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη κριτικῆς ἐπὶ τῆς κριτικῆς.

Ἐν τῷ Ὁδεῖῳ τῶν Παρισίων ἐδιδάχθη τῇ παρελθούσῃ ἐβδομαδίᾳ μονόπρακτος ἔμμετρος κωμῳδία τοῦ Ernest d'Hervilly, ἐπιγραφομένη ὁ Roi Midas (ὁ βασιλεὺς Μίδας) Ὁ Μίδας συννηγορεῖ μετὰ χαρᾶς ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς μουσικῆς καὶ μελωδίας, ὃ δὲ θεὸς τιμωρεῖ αὐτὸν ἐπὶ τῇ μορίᾳ αὐτοῦ ταύτη διὰ ζεύγους μακρῶν ὤτων. Ἡ Αὐδία, ἡ σύζυγος ἡ παλλακὴς αὐτοῦ, εὐρίσκει ὅτι ἐν πάσει περιπτώσει τὸ κόσμημα τοῦτο καλῶς αὐτῷ προσήκει. Ὁ Sarcey εὐρίσκει τὴν κωμῳδίαν εὐχάριστον, ἀλλ' οὐκ ἀξίαν τοῦ ποιητοῦ αὐτῆς.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ-Κωμῳδίᾳ ἐπανεληφθῇ κωμῳδία τοῦ Marivaux, μονόπρακτος, ἐπιγραφομένη *Arlequin poli par l'amour*, φαντασία χαρίεσσα, πλήρης πνεύματος.

Θεατρικὰ Χρονικά.

Τὸ νέον ἔργον τοῦ ἐπιστήμου ποιητοῦ τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας de Wildenbruch, ὅστις ἐν Γερμανίᾳ ἐστὶν εἰδος *poète-lauréat* ἀποπερατώθη εἰνε μέγα ἱστορικὸν δράμα, ἐπιγραφόμενον ὁ Δοὐξ Βερνάρδος τῆς Βαϊμάρης, ὅπερ ἐμελλε νὰ διδαχθῇ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θεατρικοῦ ἐν Βαϊμάρῃ πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν χροσῶν γάλων τοῦ μεγάλου δουκῆ καὶ τῆς μεγάλης δουκίσσης τῆς Βαϊμάρης.

— Οἱ δύο κυριώτοι ὑποκριταὶ τῆς Ἀγγλίας, ὁ Henry Irving καὶ ἡ Miss Ellen Terry ἐμφανίζονται ταύτοχροῶς ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ. Ἡ μὲν δεσποινὴς Terry ἐδημοσίευσεν τόμον τῶν ἐντυπώσεων αὐτῆς, ὃ δὲ Irving τὴν συλλογὴν τῶν προσφωνήσεων ἢ λόγων αὐτοῦ μετὰ ἰκόνος αὐτοῦ ὑπὸ Whistler.

— Αὐπηρὸν γέγον' ἐς συνέθῃ ἐν Πετροπόλει, συγκινήσαν τὸ δημόσιον. Κατὰ περὶστασιν τινα τοῦ θεάτρου Μιχαήλ εἰς τῶν κυριωτάτων ὑποκριτῶν καὶ τῶν μᾶλλον ἀγαπητῶν τῷ δημοσίῳ ὁ Svobodine ἀπέθανον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς περὶστασεως.

— Οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Ἀδρίας (Ἰταλία) περὶστῆσαν ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῶν πρὸ γεγονότος οὐκ ἐπιτυχίου. Ἐδίδετο ὁ Ἀττίλας ὡς εὐεργετικὴ τῆς αἰδοῦς κ. Bourman. Ἡτῆθη ἡ ἐπανάλυψις τῆς μεγάλης διωξείας, ἀλλ' ὁ ὑπὲρ-νος κ. Nobilini ἠρνήσατο νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτήν. Τί πράττει

τότε ἡ Bourman, προχωρεῖ γενναίως καὶ ἵσταται πρὸ τῷ ὀπῆς τοῦ ὑποβολέως καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν διωξίαν μόνῃ. Τὸ δημόσιον ἐπὶ μᾶλλον ἐνθουσιασθὲν ἐκραύγαζε *bis*. Ἰδοὺ ἀληθῶς ὅ,τι δύναται νὰ ὀνομασθῇ *μονοδικὴ σκηνή* εἰς τὸ εἶδος αὐτῆς.

— Ἄλλος τόπος, ἄλλοι τίτλοι. — Ἀπὸ πολλοῦ ἐν Γαλλίᾳ ἐπεκράτησε συνήθεια τῶν συντόμων ἐπιγραφῶν τῶν δραματικῶν ἔργων. Ἐν Γερμανίᾳ ὅμως τοῖς ἀντιτίτοις οὐδαμῶς φροντίζουσιν ἐν πληρωθῶσιν αἱ θεατρικαὶ ἀγγελίαι ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς μόνῃς. Ἐν τοῖς νέοις ἔργοις ἅπερ διδαχθῆσονται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ Meyence φέρεται δράμα ἱστορικὸν τοῦ Martin Greif ἐπιγραφόμενον: *Λουίζα τῆς Βαυαρίας καὶ Φρειδερίκος τῆς Αὐστρίας* ἐν τῷ δάσει τοῦ Muhldarf.

— Ἐνῷ αἱ πλεῖστοι τῶν πόλεων τῆς Γερμανίας ὑποβάλλονται εἰς μεγάλας θυσίας ὅπως νῆα οἰκοδομήσονται θέατρα, ἡ ἀρχαία πόλις Münster τοῖς ἀντιτίτοις δὲν θέλει πλεόν θέατρον. Αὕτη κέκτηται δημοτικὸν θέατρον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ πολλοῦ ἔχει κεκλεισμέναι τὰς θύρας, τὸ δημοτικὸν συμ-ούλιον ἀπεφάσισε νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὸ διὰ πλειστηριασμοῦ.

— Ὁ συνθέτης τῆς *Cavaleria Rusticana* Mascagni μετέβη εἰς Βιέννην, ὅπου ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἐκθέσεως διηύθυνε τὸν Amico Fritz καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον. Ἐπωφελήθη δὲ τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ ὅπως ἐκτελέσῃ ἐνώπιον ἐπαύτου ἀκροατηρίου ἐπὶ κλειδοκυμβάλου τὸ ἄρτι ἀποπερατωθὲν νέον ἔργον αὐτοῦ Ranzau. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τηλεγραφήματος, ἀποσταλέντος εἰς γερμανικὴν ἐφημερίδα, τὸ ἔργον προὔξενησεν ἔκτακτον ἐντύπωσιν.

— Ἡ Σάρρα μετέβη εἰς Βιέννην καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Καρόλου ἤρχετο τῶν παραστάσεων αὐτῆς ἀπὸ τῆς Καμελιόρου καὶ τῆς Τόσκας, ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν Θεοδώραν καὶ τετράκις τὴν Κλεοπάτραν, ἐν ἧ τὸ πρῶτον εἶδον αὐτὴν οἱ Βιενναῖοι. Ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο θερμότη. Ὁ δὲ ἴδωκεν τί θὰ εἴπωσι νῦν οἱ βιενναῖοι περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν θαυμασθείσης ἰταλίδος Duse, ἥτις παίζουσα τὰ πρόσωπα τῆς Σάρρας, περὶβλήθη πρὸς αὐτήν. Περὶ αὐτῆς ἐπίσης θὰ γράψωμεν.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει πολιτικῶν ζητημάτων εἶναι ἀναμφηρῶς τὸ ἐν Γερμανίᾳ στρατιωτικόν, ὅπερ τὰ μέγιστα ἐπιδίδεται τὴν προσοχὴν σύμπαντος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου, διανοουμένου ὅποσον τὸ κατάντημα τῆς τοιαύτης τῶν πραγμάτων καταστάσεως. Ἡ κυβερνήσις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Β' οὐ παύεται ἀνοργανοῦσα τὸν στρατιωτικὸν αὐτῆς ὀργανισμὸν καὶ θεσπίζουσα νέα ὅλως μέτρα, ἅπερ, τὴν ἀπόχρωσιν τῶν ληφθέντων κατὰ τὰ 1874, 1881 καὶ 1888 φέροντα, ἄμεσον συνεπάγονται συνέπειαν τὴν λήψιν παρὰ τῶν μετρώων καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς κράτεσι τῆς Δύσεως, προσλαμβάνουσιν φθορὰν ὅσιν διηρησφόρτου στρατοπέδου. Ὡσεὶ μὴ ἴσκουν αἱ ὑπὸ τὰ

όπλα πολεμικά δυνάμεις, ὁ κόμης Καπριβόνς ὑπέβα-
λεν εἰς τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον τὸ περὶ δι-
τοῦς θητείας στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, οὗ τὰ κυ-
ριώτερα σημεῖα ἀναγράφονται αἱ ἀνεξάρτητοι ἐφημε-
ρίδες ἔνθεν μὲν προὐκάλεισαν τὴν μὴνιν καὶ τὴν
ἀγανάκτησιν τῶν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, σφόδρα ἐξοργισθέν-
των ἐπὶ ταῖς ἀνακοινωθείσαις εἰς τὰς εἰρημένας ἐφη-
μερίδας ἀκριτομυθίας καὶ διακελευσμένων αὐστηρὰν
ἀνάκρισιν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ τὰς ἀκριτομυθίας
ταύτας ἀποτολμήσαντος μέλους τοῦ ὁθέντος συμ-
βουλίου, ἔνθεν δὲ δυσηρόεσσαν σφόδρα τῇ κοινῇ
γνώμῃ ἐπὶ τῷ ὅτι ἐν τῷ νομοσχεδίῳ παρασιωπῶνται
πολλὰ δαπάναι, αἵτινες, ἐπιβληθήσονται εἰς ἀνέ-
γερσιν καταλυμάτων καὶ στρατώνων, ὅπου ἀνάγκη
νὰ ἐγκαταστή τὸ νέον πρόσθετον σῶμα στρατιω-
τῶν, τὸ προκύψον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διετοῦς
θητείας. Τὸ δεύτερον τοῦτο ζήτημα κέκνται μεί-
ζονα σημασίαν, ἐπιτεινομένην καὶ διὰ τῆς πολιτείας
τῆς Βαυαρίας, ἥτις, πάντοτε τὸ πρῶτον μεγαλεῖον
πολεμικοῦ, ἀντέστη κατὰ παντὸς ὅχρδον μέτρον τεί-
ναντος εἰς τὴν ἐξαρσιν τοῦ μεγαλείου τούτου ἐπὶ
βλάβῃ τῶν ὁμοσπόνδων κρατῶν. Ἐν ταῖς πολεμι-
καῖς ταύταις παρασκευαῖς ὅμως Γουλιέλμος ὁ Β',
ἐπόμενος ταῖς συμβουλαῖς τοῦ πάππου, ὅστις ἐπὶ
τῆς ἐπιθανατίου κλίνης συνεβούλευε τὸν ἔγγονον
τὴν φιλίαν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς γείτονας, τοὺς Ρώσ-
τους, ἀγωνίζεται νὰ προσελκύσῃται τὰς συμπαθείας
τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως, οἱ δὲ σύμβουλοι
αὐτοῦ πειρῶνται νὰ τύχῃσι τοῦ ποθομένου διὰ τῆς
ἀνασυνδέσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων ἐπὶ τῇ ἐλπίδι
ἐνισχύσεως τῶν πολιτικῶν.

Ἀνομολογητέον ὅμως ὅτι τὸν αὐτὸν περὶ τὰ στρα-
τιωτικά δεικνύουσι ζῆλον καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Εὐρώπῃ
δυνάμεις, καίτοι δυνατόν εἴπῃν ἄνευ φόβου ἀντικρου-
σεως ὅτι αἱ ἐν τοῖς λοιποῖς κράτεσι καταβαλλόμεναι
προσπάθειαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀφειρηγίαν αὐτῶν ἔ-
χουσιν ἐν ταῖς παραπλησίαις ἐνεργείαις τῆς Γερμα-
νίας, ἥτις ἀείποτε ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος τῶν μεγάλων
πολεμικῶν παρασκευῶν, ὅψ' ἂς στένουσιν οἱ τῆς Εὐ-
ρώπης λαοί. Οὕτως ἐν μὲν ταῖς ρωσικαῖς κυβερνητι-
καῖς ἐφημερίδι δημοσιεύονται ἀπὸ τινος ἀλλεπάλληλα
αὐτοκρατορικά διατάγματα περὶ καταρτισμοῦ νέων
συνταγμάτων ἐν τοῖς μεθορίοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν
ἐκεῖ φρουρῶν, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἐπανειλημμέναι γίνον-
ται δοκιμαὶ τοῦ νέου τηλεβόλου, οὗ θάλαμος ὑπεξη-
ρήθη παρὰ τὴν καταβληθείσαν μερίμναν καὶ προσδοχὴν
πρὸς ἀποδόθῃσιν τοιοῦτου κινδύνου, ὁ δὲ δραστήριος
καὶ ἀκράματος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς συν-
τόμως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σπουδαίων
αὐτοῦ στρατιωτικῶν μεταρρυθμίσεων, ὅψ' ὃ καὶ μι-
κροὶν ἀπονέμει προσδοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐν
Καρμῷ διαφωνῶν ἐργατῶν καὶ ἐργοστασιαρχῶν,
ὅπερ, παρὰ τὰς θορυβηθείσας ἀπαιτήσεις ψήφιας περὶ
ὑπουργικῆς κρίσεως, φαίνεται ἐξομαλίζόμενον διὰ
διατησίας, ἀνατεθείσης τῷ προέδρῳ τοῦ ὑπουρ-
γικοῦ συμβουλίου. Καὶ οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ δραστη-
ρίως ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν ἀμυντικῶν αὐτῶν δυ-
νάμεων μετὰ τῆς διαφοράς ὅτι τὰ μὲν ἡπειρωτικά
κράτη μεριμνῶσι μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρα-
τοῦ, ἡ δὲ μεγάλη Βρετανία ὑπὲρ τοῦ στόλου αὐτῆς,
τοῦ μόνου μέσου πρὸς ἀπώκρουσιν τῶν ἐκ τῆς ἡπει-
ρωτικῆς Εὐρώπης κινδύνων, καίτοι ἐξέλιπον οἱ με-

γάλοι Ναπολέοντες καὶ τὰ ἐν Βουλῶνι στρατόπεδα.
Πρὸς ταῖς λοιπαῖς μεταρρυθμίσεσιν εἰς τὸ ναυτικὸν
μεγάλῃ ἀπονέμεται προσδοχὴ εἰς τὴν αὐξησιν τοῦ
στόλου τῶν τορπιλλοβόλων, ὡς τεκμηριοῦται ἐκ τῶν
γενομένων ἐνεργειῶν ἐν τῷ βασιλικῷ ἀγγλικῷ ναυαρχ-
εῖῳ, ὅπου ἀπόφασις ἐλήφθη περὶ ναυπηγήσεως τεσ-
σαρωνκαίδεκα τορπιλλοβόλων, διανυόντων 23—27
μίλια καθ' ὥραν. Τοῦ γενικοῦ τούτου κανόνος τῶν
πολεμικῶν παρασκευῶν οὔτε ἡ Ἰταλία ἐξαιρεῖται
παρὰ τὰς ἀκουσμένας φθοράς πράγματι κατακραν-
γὰς ἐναντίον τῶν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ δαπανῶν ὁ
ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου
στρατηγὸς Πέλλουξ, παρὰ τὴν προσδοχὴν μεθ' ἧς ἐξή-
τησε ν' ἀποφύγῃ τὴν αἰτησὶν νέων πιστώσεων δὲν
ἠδυνήθη νὰ μὴ θίξῃ τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης
καὶ νὰ μὴ ὑποδείξῃ ὅτι μεγαλειτέρα τῆς ἐξ 21 ἑκα-
τομμυρίων οἰκονομίας ἐν προϋπολογισμῷ 265 ἑκα-
τομμυρίων, ἀδύνατος τυγχάνει, διότι ἄλλως κινδύ-
νει αὐτὴ ἡ τοῦ κράτους ἀνεξαρτησία καὶ ἐνότης.
Φιλοπατριὰν ὄντως ἀποπνεύουσιν οἱ λόγοι τοῦ στρα-
τηγοῦ Πέλλουξ ἐν Λιβόρνῳ ὡς καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ἐξωτερικῶν κ. Βριν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τοῦ Πεδεμοντίου,
πρωτευούσῃ, ἀλλὰ δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰ πράγ-
ματα, ἅτε οὐδενὸς ἀπειλοῦντος κινδύνου τὴν ἀνε-
ραίτητα τῆς Χερσονήσου, προαχθείσης εἰς μεγά-
λῃν ἡπειρωτικὴν δύναμιν προστάσιā τρίτου καὶ
ἀπληθαγμένης ἐπομένως ἀπὸ παντὸς φόβου ἐπιδρο-
μῆς. Εἰς τὴν μεμετρομένην γλῶσσαν τοῦ στρατηγοῦ
συνετέλεσε τὰ μέγιστα καὶ ἡ κατὰ τῆς τριπλῆς συμ-
μαχίας γενικὴ καταφορά τῶν Ἰταλῶν φορολογουμέ-
νων, ὡς διετρανώθη ἐκ τοῦ σκληροῦ κατὰ τῆς Γερ-
μανίας ὑπαινιγμοῦ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ τῆς
πρωτευούσης, ὅπου τοῦ προέδρου ἀντιδάντος εἰς τὴν
χορηγίαν πιστώσεως ὑπὲρ ἐθνικῆς ἐκθέσεως ἐν Ρώμῃ
ἠκούσθησαν, πολὺ τὸ εἰρωνικὸν ἔχουσαι φωναί· «ἀλλὰ
για τὰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρεις ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ
γερμανοῦ μονάρχου εὐρέθησαν».

Ταῖς ἐνεργείαις τῶν συμμάχων κρατῶν καὶ λοιπῶν
συμμορφοῦται καὶ ἡ μοναρχία τῶν Ἀψβούργων, ἥτις
ὤφειλε νὰ σκεφθῇ μᾶλλον περὶ τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς
πραγμάτων καὶ νὰ βελτιώσῃ αὐτὰ κατὰ τρόπον ἐξομα-
λίζοντα τὰς φυλετικὰς διαμάχας καὶ προλαμβάνοντα
τὰ λυπηρὰ θέματα Οὐγγρῶν καὶ Αὐστριακῶν, τού-
των μὲν ζητούντων τὴν κατάθεσιν στεφάνου καὶ ἐπὶ
τοῦ τάφου τοῦ στρατηγοῦ Χένζι, ἐκείνων δὲ ἀρνού-
μένων καὶ παρεχόντων ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀναδοχὴν
τῶν σχετικῶν ἐορτῶν.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἰμοῦ κρατῶν ἡ μὲν Σερβία διατελεῖ
ἐν ἐπικινδύνῳ πως ἀναδρασμῷ ἐπὶ τῇ διαφωνίᾳ ρι-
ζοσπαστικῶν καὶ φιλελευθέρων, καίτοι οἱ κκ. Ρίστικ
καὶ Ἀδακούμοβιτς φαίνονται ἀπαθείς ὅλως καὶ
μεριμνῶσι μᾶλλον περὶ τῶν πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἐμ-
πορικῶν σχέσεων, ἡ δὲ Βουλγαρία διατελεῖ ἐν πλῆ-
ρει ἐργασίᾳ τῆς Σοφρίας, ἐν ᾗ συζητηθῇσεται καὶ
τὸ περὶ ἑλληνικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σχολῶν ζήτημα, καὶ
τέλος ἡ Βλγὰς παρασκευάζεται ἐπὶ τὴν ἐναρξιν τῶν
βουλευτικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες προμηνύονται σπου-
δαῖαι ἐνεκα τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, τοῦ ἐπι-
σπωμένου ὄντως τὴν δικαίαν μερίμναν τοῦ νικητοῦ
τῆς τρίτης μάχου.